

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH

DECYZJA ZBIORCZA NR 1/2010 KOMITETU DS. WSPÓŁPRACY UE – SAN MARINO

z dnia 29 marca 2010 r.

ustanawiająca różne środki wykonawcze do Umowy w sprawie współpracy i unii celnej między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką San Marino

KOMITET DS. WSPÓŁPRACY UE-SAN MARINO,

uwzględniając Umowę w sprawie współpracy i unii celnej między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką San Marino⁽¹⁾, w szczególności jej art. 7 ust. 2, art. 8 ust. 3, art. 13 ust. 2 i art. 23 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Umowa w sprawie współpracy i unii celnej między Europejską Wspólnotą Gospodarczą i Republiką San Marino (zwana dalej „Umową”) weszła w życie w dniu 1 kwietnia 2002 r.
- (2) W związku z tym Umowa przejściowa w sprawie handlu i unii celnej między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką San Marino⁽²⁾ przestała mieć zastosowanie.
- (3) Komitet ds. Współpracy UE-San Marino (zwany dalej „Komitetem ds. Współpracy”) jest zobowiązany na mocy Umowy do podejmowania określonych decyzji zapewniających prawidłowe wdrożenie jej postanowień.
- (4) Artykuł 7 ust. 2 Umowy stanowi, że Komitet ds. Współpracy powinien szczegółowo określić przepisy unijne odnoszące się do funkcjonowania unii celnej. W związku z istnieniem wspólnotowego kodeksu celnego oraz ze względu na fakt, że formalności celne związane z odprawą celną są obecnie przeprowadzane przez unijne urzędy celne, nie ma potrzeby tworzenia dokładnego wykazu mających zastosowanie przepisów.
- (5) Republika San Marino jest stroną Konwencji o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem (CITES). Stosowanie przez Republikę San Marino przepisów unijnych w tej dziedzinie ułatwiłoby prawidłowe funkcjonowanie unii celnej ustanowionej na mocy Umowy.
- (6) Aby zapewnić zgodność z art. 6 ust. 4 i art. 7 ust. 1 Umowy, Republika San Marino musi podjąć wszelkie niezbędne środki gwarantujące stosowanie na jej terytorium przepisów unijnych w dziedzinie bezpieczeństwa żywności oraz spraw weterynaryjnych i fitosanitarnych w zakresie niezbędnym do prawidłowego funkcjonowania Umowy. Należy nawiązać współpracę administracyjną w celu ułatwienia władzom Republiki San Marino działań w tym zakresie.
- (7) W załączniku II do Umowy zawarty jest wykaz urzędów celnych, które mogą dokonywać formalności celnych związanych z odprawą celną w imieniu i na rzecz Republiki San Marino. Ponieważ Włochy i Republika San Marino zdecydowały o zwiększeniu liczby urzędów w celu promowania rozwoju gospodarczego poprzez ułatwienie wymiany handlowej między Republiką San Marino a krajami trzecimi, należy dokonać aktualizacji tego wykazu.
- (8) Decyzje Komitetu ds. Współpracy dotyczące współpracy celnej przyjęte na mocy umowy przejściowej zachowują ważność. Powinny one w związku z tym pozostać w mocy.
- (9) Komitet ds. Współpracy powinien określić, zgodnie z art. 8 ust. 3 lit. b) Umowy, zasady przekazywania Republice San Marino należności celnych przywozowych pobranych na jej rzecz. Należy dostosować kwoty potrącane z tytułu kosztów administracyjnych do pułapu procentowego przewidzianego w art. 2 ust. 3 decyzji Rady 2000/597/WE z dnia 29 września 2000 r. w sprawie systemu środków własnych Wspólnot Europejskich⁽³⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 84 z 28.3.2002, s. 43.

⁽²⁾ Dz.U. L 359 z 9.12.1992, s. 14.

⁽³⁾ Dz.U. L 253 z 7.10.2000, s. 42.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym przyjmuje się zawarty w załączniku I regulamin wewnętrzny Komitetu ds. Współpracy.

Artykuł 2

1. Niniejszym powołuje się Komitet ds. Współpracy Celnej, odpowiedzialny w szczególności za zapewnianie prawidłowego i jednolitego stosowania przepisów celnych Umowy i działający pod nadzorem Komitetu ds. Współpracy.

2. W skład Komitetu ds. Współpracy Celnej wchodzi, z jednej strony, z eksperci ds. celnych z Unii, a z drugiej strony – eksperci ds. celnych z Republiki San Marino. Obradom Komitetu ds. Współpracy Celnej przewodniczą naprzemiennie przedstawiciel Komisji Europejskiej i przedstawiciel Republiki San Marino. Regulamin wewnętrzny Komitetu ds. Współpracy stosuje się odpowiednio do Komitetu ds. Współpracy Celnej.

3. Komitet ds. Współpracy Celnej regularnie informuje Komitet ds. Współpracy o wszystkich swoich pracach. Informacje te przekazywane są za pośrednictwem sekretariatu Komitetu ds. Współpracy. We wszystkich kwestiach dotyczących zasad lub interpretacji Umowy Komitet ds. Współpracy Celnej zwraca się do Komitetu ds. Współpracy.

Artykuł 3

1. Republika San Marino stosuje unijne przepisy celne, a w szczególności Wspólnotowy kodeks celny⁽¹⁾ i przepisy wykonawcze do niego. Republika San Marino stosuje przepisy unijne dotyczące międzynarodowego handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem.

2. Na potrzeby stosowania szczególnych procedur celnych oraz przepisów dotyczących międzynarodowego handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem obszar celny Unii i obszar celny Republiki San Marino uznaje się za jeden obszar celny.

Artykuł 4

Służby Komisji Europejskiej i władze Republiki San Marino dokonują praktycznych ustaleń dotyczących stosowania prze-

pisów unijnych w dziedzinie bezpieczeństwa żywności oraz spraw weterynaryjnych i fitosanitarnych.

Artykuł 5

Jeśli przepis unijny w dziedzinie ceł, wspólnej polityki handlowej, nadzoru rynku, zdrowia, bezpieczeństwa i ochrony konsumentów, międzynarodowego handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem, rolnictwa lub bezpieczeństwa żywności lub spraw weterynaryjnych i fitosanitarnych, który Republika San Marino stosuje na mocy art. 7 ust. 1 Umowy, przewiduje w niektórych przypadkach przyjęcie decyzji przez Komisję Europejską, decyzję taką podejmują władze Republiki San Marino po uzyskaniu zgody Komisji Europejskiej. Jeżeli taki przepis unijny przewiduje, że to państwo członkowskie podejmuje decyzję lub przekazuje informacje, decyzja taka podejmowana jest i informacje takie przekazywane są przez władze Republiki San Marino. Władze te uwzględniają opinie unijnych komitetów naukowych i opierają swoje decyzje na orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości i praktykach stosowanych przez Komisję Europejską.

Artykuł 6

1. Wykaz unijnych urzędów celnych właściwych w zakresie odprawy celnej towarów przeznaczonych dla Republiki San Marino, zawarty w załączniku do Umowy, zostaje zastąpiony wykazem umieszczonym w załączniku II do niniejszej decyzji.

2. Wszystkie włoskie urzędy celne mogą przeprowadzać formalności związane z odprawą celną towarów wywozonych, z wyjątkiem formalności:

- a) dokonywanych w ramach procedur celnych mających skutki gospodarcze;
- b) dotyczących wywozu broni, dzieł sztuki, prekursorów oraz produktów podwójnego zastosowania,

które to formalności muszą być dokonywane w urzędach celnych i oddziałach wymienionych w załączniku II.

Artykuł 7

Zasady przekazywania skarbowi państwa San Marino należności celnych przywozowych pobranych przez Unię na rzecz Republiki San Marino określone są w załączniku III.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiające Wspólnotowy kodeks celny. Rozporządzenie (EWG) nr 2913/92 zostało zastąpione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 450/2008 ustanawiającym Wspólnotowy kodeks celny (zmodernizowany kodeks celny), w sposób określony w art. 188 rozporządzenia (WE) nr 450/2008.

Artykuł 8

1. Decyzja Komitetu ds. Współpracy EWG-San Marino nr 3/92 z dnia 22 grudnia 1992 r. dotycząca zasad stosowania pomocy wzajemnej przewidzianej w art. 13 Umowy przejściowej w sprawie handlu i unii celnej między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką San Marino ⁽¹⁾ pozostaje w mocy i stanowi wdrożenie przepisów art. 23 ust. 8 Umowy.

2. Decyzja Komitetu ds. Współpracy EWG-San Marino nr 4/92 z dnia 22 grudnia 1992 r. dotycząca niektórych metod współpracy administracyjnej do celów stosowania umowy przejściowej i dotycząca procedury dalszej spedycji towarów do Republiki San Marino ⁽²⁾, zmieniona decyzją nr 1/2002 Komitetu ds. Współpracy WE-San Marino z dnia 22 marca 2002 r. ⁽³⁾, pozostaje w mocy. Stanowi ona wdrożenie art. 8

ust. 3 lit. a) i c) oraz art. 23 ust. 8 Umowy i stosuje się ją odpowiednio do korzystania z technik elektronicznego przetwarzania danych w procedurze tranzytu unijnego.

Artykuł 9

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 marca 2010 r.

W imieniu Komitetu ds. Współpracy

Gianluca GRIPPA

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 42 z 19.2.1993, s. 29.

⁽²⁾ Dz.U. L 42 z 19.2.1993, s. 34.

⁽³⁾ Dz.U. L 99 z 16.4.2002, s. 23.

ZAŁĄCZNIK I

REGULAMIN WEWNĘTRZNY KOMITETU DS. WSPÓŁPRACY UE-SAN MARINO

Artykuł 1

Komitetowi ds. Współpracy przewodniczą naprzemiennie przez okres sześciu miesięcy:

- a) przedstawiciel Komisji Europejskiej – od dnia 1 stycznia do dnia 30 czerwca;
- b) przedstawiciel Republiki San Marino – od dnia 1 lipca do dnia 31 grudnia.

Artykuł 2

Data i miejsce posiedzeń ustalane są przez przewodniczącego Komitetu ds. Współpracy, po uzyskaniu zgody obu delegacji. Posiedzenia mają miejsce naprzemiennie w Brukseli i w Republice San Marino.

Artykuł 3

Przed każdym posiedzeniem przewodniczący informowany jest o planowanym składzie każdej delegacji.

Artykuł 4

1. Przewodniczący sporządza wstępny porządek każdego posiedzenia. Jest on przekazywany obu delegacjom co najmniej 15 dni przed posiedzeniem.
2. Wstępny porządek posiedzenia obejmuje pozycje, co do których odnośna dokumentacja została dostarczona obu delegacjom najpóźniej w dniu przekazania wstępnego porządku posiedzenia.
3. Przewodniczący może, w porozumieniu z obiema delegacjami, skrócić terminy określone w ust. 1 i 2 celem uwzględnienia szczególnych okoliczności.
4. Porządek posiedzenia przyjmowany jest przez Komitet ds. Współpracy na początku każdego posiedzenia. Włączenie do porządku posiedzenia pozycji innej niż pozycje umieszczone we wstępnym porządku wymaga zgody zarówno Unii, jak i Republiki San Marino.

Artykuł 5

1. Jeżeli nie postanowiono inaczej, posiedzenia Komitetu ds. Współpracy odbywają się przy drzwiach zamkniętych.
2. Bez uszczerbku dla innych obowiązujących przepisów, obrady Komitetu ds. Współpracy są objęte obowiązkiem zachowania tajemnicy zawodowej, o ile komitet nie postanowi inaczej.

Artykuł 6

Obrady Komitetu ds. Współpracy mogą odbywać się w drodze procedury pisemnej, jeżeli Unia i Republika San Marino wyrażą na to zgodę.

Artykuł 7

Akty przyjęte przez Komitet ds. Współpracy są podpisywane przez przewodniczącego.

Artykuł 8

1. Zalecenia i decyzje Komitetu ds. Współpracy w rozumieniu art. 23 Umowy noszą nazwę „zalecenia” lub „decyzji”, po której zamieszcza się numer porządkowy oraz określenie przedmiotu danego aktu.
2. Zalecenia i decyzje Komitetu ds. Współpracy przekazywane są adresatom, o których mowa w art. 10.

Artykuł 9

1. Podsumowanie wniosków przyjętych przez Komitet ds. Współpracy ustanawia się w drodze porozumienia.
2. Sekretariat komitetu prowadzony jest wspólnie przez przedstawiciela Komisji Europejskiej i przedstawiciela Republiki San Marino.

Artykuł 10

Wszelkie informacje, które przewodniczący zobowiązany jest dostarczać na mocy niniejszego regulaminu wewnętrznego, przekazywane są Komisji Europejskiej i Republice San Marino.

Artykuł 11

1. Umawiające się strony pokrywają wydatki, które ponoszą w związku z udziałem w posiedzeniach Komitetu ds. Współpracy, co dotyczy zarówno wydatków na personel, podróże i diety, jak i wydatków na usługi pocztowe i telekomunikacyjne.
2. Koszty związane z praktyczną organizacją posiedzeń (pomieszczenia, sprzęt itp.) ponoszą odpowiednio Unia lub Republika San Marino, w zależności od miejsca, w którym odbywa się posiedzenie.

Artykuł 12

Językami urzędowymi Komitetu ds. Współpracy są języki urzędowe instytucji Unii Europejskiej.

Artykuł 13

Korespondencja przeznaczona dla Komitetu ds. Współpracy kierowana jest do przewodniczącego komitetu przez sekretariat komitetu na adres Komisji Europejskiej.

ZAŁĄCZNIK II

Wykaz unijnych urzędów celnych upoważnionych do dokonywania odprawy celnej towarów przeznaczonych dla Republiki San Marino

- ANCONA: Ufficio delle Dogane di Ancona; Sezione Operativa Territoriale di Falconara Aeroporto,
 - BOLOGNA: Ufficio delle Dogane di Bologna, Sezione Operativa Territoriale Aeroporto „G. Marconi”,
 - FORLÌ: Ufficio delle Dogane di Forlì-Cesena; Sezione Operativa Territoriale Aeroporto „Ridolfi”,
 - GENOVA: Ufficio delle Dogane di Genova; Sezione Operativa Territoriale Passo Nuovo; Sezione Operativa Territoriale Voltri; Sezione Operativa Territoriale Aeroporto,
 - GIOIA TAURO: Ufficio delle Dogane di Gioia Tauro,
 - LA SPEZIA: Ufficio delle Dogane di La Spezia,
 - LIVORNO: Ufficio delle Dogane di Livorno,
 - MILANO: Ufficio delle Dogane di Varese, Sezione Operativa Territoriale di Malpensa,
 - ORIO AL SERIO: Ufficio delle Dogane di Bergamo, Sezione Operativa Territoriale di Orio al Serio,
 - RAVENNA: Ufficio delle Dogane di Ravenna; Sezione Operativa Territoriale di San Vitale,
 - RIMINI: Ufficio delle Dogane di Rimini; Sezione Operativa Territoriale di Aeroporto „F. Fellini”,
 - ROMA: Ufficio delle Dogane di Roma II; Sezione Operativa Territoriale di Fiumicino,
 - TARANTO: Ufficio delle Dogane di Taranto,
 - TRIESTE: Ufficio delle Dogane di Trieste; Sezione Operativa Territoriale di Porto industriale; Sezione Operativa Territoriale di Punto Franco Vecchio; Sezione Operativa Territoriale di Punto Franco Nuovo,
 - VENEZIA: Ufficio delle Dogane di Venezia; Sezione Operativa Territoriale di Interporto; Sezione Operativa Territoriale di Portogruaro.
-

ZAŁĄCZNIK III

Zasady przekazywania skarbowi państwa San Marino należności celnych przywozowych pobranych przez Unię na rzecz Republiki San Marino

Artykuł 1

W odniesieniu do ustalania, kontroli i udostępniania należności celnych przywozowych nakładanych na towary przeznaczone dla Republiki San Marino stosuje się odpowiednio przepisy art. 3, art. 6 ust. 1, art. 6 ust. 3 lit. a) i b) oraz ust. 4 akapit pierwszy, art. 10 ust. 1 i art. 17 ust. 2 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1150/2000⁽¹⁾. Zastosowanie mają w szczególności następujące zasady:

- a) w odniesieniu do należności celnych przywozowych nakładanych na towary przeznaczone dla Republiki San Marino, państwa członkowskie Unii, których urzędy celne zostały wymienione w załączniku II do niniejszej decyzji, prowadzą odrębne rachunki, identyczne jak rachunki na potrzeby zasobów własnych Unii, przewidziane w art. 6 ust. 1 i ust. 3 lit. a) i b) rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1150/2000;
- b) należności celne przywozowe związane z dokumentami T2 SM lub T2L SM ustalone są przez urzędy celne, o których mowa w załączniku II do niniejszej decyzji, z chwilą ich zaksięgowania i są uwzględniane w rachunkach, o których mowa w lit. a).

Jeżeli urząd celny wyjścia w przypadku procedury tranzytu T2 SM lub urząd celny wydający dokument T2L SM nie otrzymają w terminie trzech miesięcy informacji potrzebnych do stwierdzenia, że towary przybyły do Republiki San Marino, dokonywana jest korekta początkowego wpisu księgowego.

W takim przypadku należności celne przywozowe są ustalane jako zasoby własne Unii i uwzględniane w rachunkach przewidzianych w art. 6 ust. 3 lit. a) rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1150/2000 lub – w stosownym przypadku – w odrębnym rachunku przewidzianym w art. 6 ust. 3 lit. b) tego rozporządzenia.

Tę samą procedurę stosuje się odpowiednio do produktów kompensacyjnych i towarów w stanie niezmienionym, zbывanych na terytorium Republiki San Marino w ramach procedury uszlachetnienia czynnego oraz do towarów, w stosunku do których powstał dług celny w ramach procedury odprawy czasowej;

- c) zainteresowane państwa członkowskie przekazują Komisji Europejskiej, zgodnie z art. 6 ust. 4 akapit pierwszy rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1150/2000, sprawozdania dotyczące rachunków wraz ze sprawozdaniami dotyczącymi zasobów własnych. W sprawozdaniach, sporządzonych w ten sam sposób co w przypadku zasobów własnych, wskazane są również całkowite kwoty należności pobranych przez poszczególne urzędy celne;
 - d) dokumenty uzupełniające przechowywane są zgodnie z przepisami art. 3 akapit pierwszy i drugi rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1150/2000. Dokumenty te i dokumenty dotyczące zasobów własnych przechowywane są oddzielnie;
 - e) korekty ustalonych należności lub rachunków, wprowadzone po dniu 31 grudnia trzeciego roku następującego po roku ich początkowego ustalenia, nie podlegają zaksięgowaniu, z wyjątkiem punktów zgłoszonych przez Komisję Europejską lub państwo członkowskie lub Republikę San Marino po tym terminie;
 - f) art. 18 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1150/2000 ma zastosowanie. Kontrole obejmują również dokumenty mające potwierdzić przybycie towarów do Republiki San Marino, o których mowa w art. 18 ust. 2 akapit pierwszy lit. b). W kontrolach tych mogą uczestniczyć pełnomocnicy upoważnieni przez Republikę San Marino;
 - g) zainteresowane państwa członkowskie, w terminie określonym w art. 10 ust. 1 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1150/2000 i po potrąceniu kosztów poboru, zapisują na rachunek Komisji Europejskiej przewidziany w art. 9 tego rozporządzenia, należności uwzględnione na rachunkach przewidzianych w art. 6 ust. 3 lit. a) i b) tego rozporządzenia.
- Kwotę z tytułu kosztów poboru, którą Unia może potrącić z należności przywozowych pobieranych na rzecz Republiki San Marino, ustala się w wysokości 25 %;
- h) zainteresowane państwa członkowskie są zwolnione z obowiązku przekazania do dyspozycji Komisji Europejskiej kwot odpowiadających należnościom ustalonym dla Republiki San Marino jedynie po spełnieniu warunków określonych w art. 17 ust. 2 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1150/2000.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1150/2000 z dnia 22 maja 2000 r. wykonujące decyzję 2007/436/WE, Euratom w sprawie systemu środków własnych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 130 z 31.5.2000, s. 1).

Artykuł 2

W terminie trzydziestu dni od dnia powiadomienia o wpisie przez państwa członkowskie Komisja Europejska przekazuje całość kwot ujętych na rachunkach na rachunek otwarty przez Republikę San Marino. Republika San Marino podaje Komisji Europejskiej numer rachunku, który należy uznać tymi kwotami; ponosi ona koszty prowadzenia rachunku.

Artykuł 3

W odniesieniu do wdrożenia art. 1 lit. a) i b) zastosowanie mają postanowienia dodatku.

Dodatek

Procedura administracyjna mająca zastosowanie w przypadku stosowania przepisów art. 1 lit. a) i b)

1. Dopełnienie w uprawnionych urzędach celnych formalności dopuszczenia do swobodnego obrotu

Po dopuszczeniu towarów przeznaczonych dla Republiki San Marino do swobodnego obrotu stosuje się – w zależności od przypadku – procedurę tranzytu T2 SM lub dokument T2L SM. Zaksięgowanie należności celnych przywozowych odbywa się ponadto w terminach przewidzianych w przepisach unijnych w tym zakresie.

Do celów kontroli do specjalnego rejestru wszystkich towarów przywożonych do Republiki San Marino prowadzonego przez zainteresowany urząd celny wprowadzona zostaje odpowiednia adnotacja o zaksięgowanych należnościach, określająca przywożone towary, datę przyjęcia zgłoszenia przywozowego, elementy kalkulacyjne, kwotę należności oraz numer ewidencyjny operacji lub wydany dokument (T2 SM lub T2L SM).

W dniu, w którym towary znajdują się w urzędzie przeznaczenia, władze Republiki San Marino, stosując komunikat o przybyciu towarów, powiadamiają urząd wyjścia o ich przybyciu; najpóźniej trzeciego dnia po tym, gdy towary znajdują się w urzędzie przeznaczenia, przekazują urzędowi wyjścia komunikat o wynikach kontroli.

Jeżeli w przypadku awaryjnej procedury tranzytu stosowany jest dokument T2 SM lub jeżeli stosowany jest dokument T2L SM, urząd celny wskazuje na tych dokumentach ostateczny termin trzech miesięcy liczony od dnia wydania takiego dokumentu, w którym należy zwrócić wydającemu urzędowi celnemu – w zależności od sytuacji – egzemplarz nr 5 dokumentu T2 SM lub kopię dokumentu T2L SM, należycie poświadczony przez władze Republiki San Marino.

2. Dopełnienie formalności księgowych w uprawnionych urzędach celnych

Wpisu należności celnych przywozowych na rachunek „San Marino” (procedura analogiczna do procedury przewidzianej w art. 6 ust. 3 lit. a) rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1150/2000) dokonuje się zgodnie z przepisami wymienionego art. 6.

Jeżeli należności ustalone i objęte zabezpieczeniem są kwestionowane i mogą podlegać zmianie w wyniku rozstrzygnięcia powstałego sporu, władze państw członkowskich, których urzędy celne wymieniono w załączniku II, mogą zdecydować o niedokonywaniu wpisu na rachunku „San Marino”. W tym przypadku do czasu zakończenia krajowej procedury administracyjnej lub sądowej przez właściwe organy kwota należności przywozowych wpisywana jest na odrębnym rachunku „San Marino” (procedura analogiczna do procedury przewidzianej w art. 6 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1150/2000).

Na potrzeby niniejszego punktu za „właściwe organy” uznaje się:

- we wszystkich kwestiach dotyczących stosowania przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych obowiązujących w dziedzinie celnej – organy administracyjne lub sądowe państwa członkowskiego, które dokonało odprawy towarów, a w stosownych przypadkach – instytucje Unii,
- we wszystkich kwestiach dotyczących zasad proceduralnych (powiadomienia, terminy itp.) – organy administracyjne lub sądowe państwa członkowskiego, które dokonało odprawy towarów,
- we wszystkich kwestiach dotyczących wykonania środka egzekucyjnego mającego na celu przymusowe wyegzekwowanie należności na terytorium Republiki San Marino – organy sądowe Republiki San Marino.

3. Zamknięcie procedury tranzytu i zwrot dokumentów uzupełniających

Zamknięcie procedury tranzytu może nastąpić, gdy w terminach przewidzianych we unijnych przepisach celnych urząd celny wyjścia towarów otrzyma stosowny komunikat o przybyciu towarów i komunikat o wynikach kontroli.

Jeżeli stosuje się awaryjną procedurę tranzytu lub jeżeli wydano dokument T2L SM, zwrot wydającemu urzędowi celnemu egzemplarza nr 5 dokumentu T2 SM lub kopii dokumentu T2L SM, należycie poświadczonych przez władze Republiki San Marino, następuje w terminie trzech miesięcy, o którym mowa w pkt 1 akapit czwarty.

Jeżeli w wyznaczonym terminie urzędowi celnemu nie zostanie przedstawiony komunikat, o którym mowa w akapicie pierwszym, lub zwrócony egzemplarz nr 5 dokumentu T2 SM lub kopia dokumentu T2L SM, w wyżej wspomnianym rejestrze zostaje wprowadzona adnotacja i dokonywana jest korekta początkowego wpisu księgowego. W takim przypadku należności celne przywozowe są ustalane jako zasoby własne Unii i uwzględniane w rachunkach przewidzianych w art. 6 ust. 3 lit. a) rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1150/2000 lub – w stosownym przypadku – na odrębnym rachunku przewidzianym w art. 6 ust. 3 lit. b) tego rozporządzenia.

Taki zapis jest bez uszczerbku dla ewentualnej korekty w następstwie zamknięcia procedury poszukiwawczej przewidzianej w ramach procedury tranzytu unijnego lub dla wyniku działań podejmowanych w ramach wzajemnej pomocy przewidzianej w decyzji nr 3/92 Komitetu ds. Współpracy EWG-San Marino.

4. Zastosowanie szczególnej procedury w ramach procedury uszlachetniania czynnego i odprawy czasowej

Procedurę, o której mowa powyżej, stosuje się odpowiednio do produktów kompensacyjnych lub towarów w stanie niezmienionym, zbywanych na terytorium Republiki San Marino w ramach procedury uszlachetniania czynnego, lub do towarów, w stosunku do których powstał dług celny w ramach procedury odprawy czasowej.
